

عنوان مقاله:

ریزومیک شدن پیشگیری از جرم در پرتو ریزومیک شدن ارتکاب جرم

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های حقوق کیفری، دوره 6، شماره 12 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

شهداد دارابی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی قم

خلاصه مقاله:

مطالعات جرم شناختی همواره به علت شناسی بزهکاری تا پیشگیری از آن متمرکز بوده است. آنچنان که واضعان سیاست جنایی معمولاً سعی نمودند تا با توجه به اهمیت و ارزش راهبرد پیشگیری از جرم بر این مهم سرمایه گذاری نموده و موج بزهکاری را عقب برانند. با این حال مهندسی تدابیر پیشگیرانه اعم از گونه های جامعه مدار یا موقعیت مدار با تدبیر اشکال جرایم، شرایط جدید به خود گرفته است. ریزومیک شدن جرایم، مفهومی سنت تمرکز است که متضمن گسترش سیال، متکثر، نام مکانی و زنجیره ای شدن جرایم در جامعه است، پدیده ای که از یک سو به عنوان چالشی جدی فراروی متولیان سیاست جنایی قرار گرفته و از سوی دیگر در مقابل آورده های مکتب بوم شناسی جنایی با تاکید بر مناطق بزهکاری و کانون جرایم قرار می گیرد از این رو اگر چه راهبرد پیشگیری وضعی از جرم با سلسله ای پیچیده از نظارت های فناورانه ریزومیک مورد استقبال جوانان قرار گرفته و در منظر اول امکان کنترل جرایم ریزومیک شده را تا اندازه ای ممکن ساخته است، در عین حال راهکار اساسی استفاده حداکثر از گونه پیشگیری اجتماعی است که با ارتقای خودکنترلی شهروندان و شخصیت سازی از انعقاد تفکر مجرمانه در اذهان افراد جامعه جلوگیری نماید و جامعه را در برابر پدیده ریزومیک شدن جرایم مصون می سازد. در این نوشتار با بررسی جنبه ها و جلوه های ریزومیک شدن جرایم، راهبرد موثر پیشگیری از این مهم تبیین می شود.

کلمات کلیدی:

ریزومیک شدن جرایم، سیاست جنایی، پیشگیری وضعی فناورانه، پیشگیری اجتماعی، خودکنترلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/723311>

